

25 kwietnia. O. Jacek Salij OP komentuje Ewangelię

(1 P 5, 5b-14) Najmilsi: Wszyscy wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzucicie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze przeciwstawcie się jemu. Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. Krótko, jak mi się wydaje, wam napisałem przy pomocy Sylwana, wiernego brata, upominając i stwierdzając, że taka jest prawdziwa łaska Boża, w której trwajcie. Pozdrawia was ta, która jest w Babilonie razem z wami wybrana, oraz Marek, mój syn. Pozdrówcie się wzajemnym pocałunkiem miłości. Pokój wam wszystkim, którzy trwacie w Chrystusie.

(1 P 5, 5b-14)

Najmilsi: Wszyscy wobec siebie wzajemnie przyobleczcie się w pokorę, Bóg bowiem pysznym się sprzeciwia, a pokornym łaskę daje. Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby was wywyższył w stosownej chwili. Wszystkie troski wasze przerzucicie na Niego, gdyż Jemu zależy na was. Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie! Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży szukając kogo pożreć. Mocni w wierze

przeciwstawcie się jemu. Wiecie, że te same cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. A Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi, umocni i ugruntuje. Jemu chwała i moc na wieki wieków. Amen. Krótko, jak mi się wydaje, wam napisałem przy pomocy Sylwana, wiernego brata, upominając i stwierdzając, że taka jest prawdziwa łaska Boża, w której trwajcie. Pozdrawia was ta, która jest w Babilonie razem z wami wybrana, oraz Marek, mój syn. Pozdrówcie się wzajemnym pocałunkiem miłości. Pokój wam wszystkim, którzy trwacie w Chrystusie.

(Ps 89, 2-3. 6-7. 16-17)

Refren: Będę na wieki sławił łaski Pana

Będę na wieki śpiewał o łasce Pana,
moimi ustami Twą wierność będę głosił
przez wszystkie pokolenia.

Albowiem powiedziałeś:

"Na wieki ugruntowana jest łaska",
utrwaliłeś swoją wierność w niebiosach.

Niebiosa wysławiają cuda Twoje, Panie,
i Twoją wierność w zgromadzeniu świętych.
Bo któż na obłokach będzie równy Panu,
kto z synów Bożych będzie doń podobny?

Błogosławiony lud, który umie się cieszyć
i chodzi, Panie, w blasku Twojej obecności.
Cieszą się zawsze Twym imieniem,
wywyższa ich Twoja sprawiedliwość.

(1 Kor 1, 23-24)

My głosimy Chrystusa ukrzyżowanego, który jest mocą i mądrością
Bożą.

(Mk 16, 15-20)

Jezus ukazawszy się Jedenastu powiedział do nich: "Idźcie na cały świat
i głosicie Ewangelię wszelkiemu stworzeniu. Kto uwierzy i przyjmie
chrzest, będzie zbawiony; a kto nie uwierzy, będzie potępiony. Tym zaś,
którzy uwierzą, te znaki towarzyszyć będą: W imię moje złe duchy będą
wyrzucać, nowymi językami mówić będą; węże brać będą do rąk i
jeśliby co zatrutego wypili, nie będzie im szkodzić. Na chorych ręce
kłaść będą i ci odzyskają zdrowie". Po rozmowie z nimi Pan Jezus został
wzięty do nieba i zasiadł po prawicy Boga. Oni zaś poszli i głosili
Ewangelię wszędzie, a Pan współdziałał z nimi i potwierdzał naukę
znakami, które jej towarzyszyły.

Komentarz:

Gdyby Chrystus był tylko geniuszem religijnym, tylko kimś na miarę
Buddy, wówczas nakaz głoszenia Ewangelii wszystkim ludziom i
wszystkim narodom byłby zwyczajnym przejawem ideologicznego

imperializmu. Ale Chrystus Pan jest Synem Bożym i Zbawicielem, tylko w Nim może się dokonać nasze pojednanie z Bogiem.

Bardzo ostro sformułował to Apostoł Paweł, mówiąc, że gdyby nauka o zbawieniu przyniesionym przez Chrystusa była tylko piękną ideą, to głoszenie Ewangelii byłoby głupotą i zwyczajnym oszustwem: „Jeśli Chrystus nie zmartwychwstał, daremne jest nasze nauczanie, próżna jest także wasza wiara (...) i aż dotąd pozostajecie w swoich grzechach. Jeżeli tylko w tym życiu w Chrystusie pokładamy nadzieję, jesteśmy bardziej od wszystkich ludzi godni politowania”. Chrystus jednak jest prawdziwie Synem Bożym, Chrystus naprawdę odkupił wszystkich ludzi, Chrystus rzeczywiście zmartwychwstał – i właśnie dlatego dobrą nowiną o naszym zbawieniu i o życiu wiecznym powinniśmy głosić wszystkim, którzy chcą jej słuchać.

I tylko w świetle tej prawdy o Chrystusie sens mają mocne słowa, że „kto uwierzy i przyjmie chrzest, będzie zbawiony, a kto nie uwierzy, będzie potępiony”. Z całą dosłownością słowa te odnoszą się do tych, którzy rozpoznali w Chrystusie Panu Zbawiciela, a brak im odwagi, żeby w Niego uwierzyć i wejść do Kościoła przez przyjęcie chrztu.

Te słowa: „Kto uwierzy i ochrzci się, będzie zbawiony”, wyrażają prawdę, że uwierzenie w Chrystusa i przyjęcie chrztu są sprawą najwyższej wagi – że ktoś, kto z własnej winy zlekceważył spotkanie z Chrystusem i otwarcie się na Jego łaskę, ryzykuje utratę życia wiecznego.

O. Jacek Salij OP